

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 1T/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010167
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Benedikovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521010167.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom, JUDr. Romanom Benedikovičom, na hlavnom pojednávaní konanom v Bratislave dňa 23. 06. 2021 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O.-K. U., nar. XX. XX. XXXX v J. U., N., bytom Ul. J. X, W., N., štátny občan N., vo výkone väzby od 18.12.2020

sa uznáva vinným, že

ako vodič motorového vozidla značky Volkswagen LT35, bielej farby, imatrikované v Rumunsku, evidenčné číslo W., VIN: B dňa 18.12.2020 v čase asi o 23:20 hodiny po predchádzajúcej a vzájomnej dohode za účasti a spolupráce minimálne ďalšej neznámej osoby afganskej národnosti umožnil a pomáhal nižšie uvedeným osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to tým spôsobom, že tieto osoby naložil v presne neurčenom čase dňa 18.12.2020 asi o 18:00 hodiny na presne nestotožnenom mieste v Maďarsku v blízkosti štátnej hranice so Srbskom do vnútorných priestorov motorového vozidla značky Volkswagen LT35, bielej farby, evidenčné číslo: W a tieto následne previezol cez diaľničný hraničný priechod Slovenskej republiky s Maďarskom Čunovo - Rajka na územie Slovenskej republiky, kde s nimi chcel pokračovať cez Slovenskú republiku do Rakúska, pričom dňa 18.12.2020 v čase o 23:20 hodiny hliadka Colného úradu Bratislava - centrála predmetné motorové vozidlo na hraničnom priechode na území Slovenskej republiky zastavila z dôvodu colnej kontroly, pri ktorej našla vo vozidle okrem vodiča 15 osôb pôvodom zo Sýrie, a to: J. G., narodený XX.XX.XXXX v Y., Y. L., narodený XX.XX.XXXX v Y., L. G., narodený XX.XX.XXXX v Y., G. L., narodený XX.XX.XXXX v Y., N. W., narodený XX.XX.XXXX v Y., J. Y., narodený XX.XX.XXXX v Y., A. G., narodený XX.XX.XXXX v Y.,

J. F., narodený XX.XX.XXXX v Y., A. D., narodený XX.XX.XXXX v Y., Y. J. G., narodený XX.XX.XXXX v Y., J. G., narodený XX.XX.XXXX v Y., Y. S., narodený XX.XX.XXXX v Y., G. U., narodený XX.XX.XXXX v Y., J. U., narodený XX.XX.XXXX v Y., J. J. G., narodený XX.XX.XXXX v Y. a 1 osobu pôvodom zo Somálska: J. G. G., narodený XX.XX.XXXX v Y., bez dokladov totožnosti a platných víz umožňujúcich osobám pochádzajúcim z tretích krajín vstup a zotrvanie na území Slovenskej republiky,

teda

spoločným konaním pre osobu, ktorá nie je štátnym občanom Slovenskej republiky alebo osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, pomáhal a umožnil nedovolené prekročenie štátnej hranice Slovenskej republiky a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

čím spáchal

zločin prevádzachstva spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 355 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr.zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr.zák.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 355 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., sa pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Obž. O.-K. U. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 Tr. por., urobil vyhlásenie, že je nevinný zo spáchania skutku. Vo svojej výpovedi uviedol, že v predmetný deň išiel vypožičaným automobilom pre pneumatiky a prístroj na ich obúvanie do Rakúska. Prečo išiel cez územie SR, vysvetlil, že bol nepozorný, odbočil nesprávne a preto sa na Slovenskom dostal. Poprel, že by sa dopustil nejakej trestnej činnosti, len nechal automobil nezabezpečený, neuzamknutý na benzínovej pumpe, kde išiel na toaletu a osviežiť sa. Vrátil sa do auta, pokračoval v ceste ďalej. To, že mal v aute 16 cudzích osôb, zistil až pri kontrole na hraniciach SR. Kabína auta bola od nákladnej časti oddelená a nevidel tam. Pred cestou svoj mobilný telefón dal do záložne, kúpil za 50,- € iný, lacnejší telefón a doň dal novú SIM-kartu, kde boli len tri kontakty: jedna osoba menom „E.“ je z Rakúska a „J.“ je jeho kolegyňa. Ten tretí kontakt by mal byť konateľ.

Prečo pred vyšetrovateľom k týmto menám v kontaktoch uviedol, že nevie, kto to je, vysvetlil, že vtedy nechcel povedať nič, čo by mu mohlo uškodiť.

Ďalej uviedol, že predtým, ako sa zastavil na benzínovej pumpe, stál ešte v meste Szeged, tam mu vypadol telefón a automaticky urobil fotografiu.

Obž. na vysvetlenie, prečo vyšetrovateľovi uviedol, že v čase od zadržania orgánmi SR do odovzdania ho vyšetrovateľovi sa snažil telefonovať s tým človekom v Rakúsku, avšak nedovolal sa mu a neskôr sa mu vybil telefón, pričom na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa mu aj reálne dovolala a povedal mu, že má problém, uviedol, že nevie ako bola naformulovaná otázka a on nemá dôvod klamať.

Súd v rámci voľného hodnotenia dôkazov jednotlivo a v ich súhrne, výpoveď obž. považoval za nereálnu, nevierohodnú a účelovú, ktorá vzhľadom na obsah ďalších, objektívnych dôkazov nijako nezodpovedá priebehu skutkového deja ním prezentovaného.

Obž. jednak nevedel vysvetliť niektoré rozpory v jeho výpovediach z prípravného konania a hlavného pojednávania logickým spôsobom, jednak z ním vykonaných „čachrov“ s mobilnými telefónmi, súd nadobudol presvedčenie, že obž. svoj telefón, ktorý bežne používal, aj so SIM-kartou dal do záložne, ale nato si kúpil iný a doň nainštaloval inú SIM-kartu, urobil zámerne, aby ďalej nemohol byť pri páchaní trestnej činnosti vystopovaný, resp., aby sa to prípadne značne sťažilo.

Priebeh skutkového deja podrobne vyplýva z výpovedí migrantov - prevážaných osôb v automobile obžalovaného a to J. G., A. G., J. Y., J. U. a Y. S., ktorých výpovede súd na hlavnom pojednávaní prečítal len so súhlasom prokurátora, ktorý v podanej obžalobe navrhol súdu ich prečítanie a obžalovaný ani jeho obhajca po doručení obžaloby a výzvy nenavrhlí súdu ich osobné vypočutie, tak ako aj ďalších svedkov - Ing. T. X., O. O. W. a P. U..

Vyššie uvedení migranti zhodne popísali, ako sa prostredníctvom prevádzachov za finančné prostriedky dostali do Európy. Afgánc, ktorý ich prechod koordinoval a ich viedol, stále telefonoval s niekým. Dostali sa následne všetci do lesa a keď z neho vyšli na druhej strane, mali tam zostať čakať. Čakali 4-5 hodín medzi stromami. Ten Afgánc im ukázal, aby vyšli, nasledovali ho k ceste, kde videli prichádzať auto. Afgánc otvoril zadné dvere a dostal ich dnu. Afgánc ukázal auto, aby zastavilo. Afgánc išiel k autu suverénne, otvoril dvere a poslal ich dnu. Peniaze platili Afgáncovi. Či Afgánc komunikoval s vodičom,

nevie, ale viackrát telefonoval, alebo mu prišla správa. Po nastúpení do auta cestovali 4-5 hodín, nikde nezastavovali a neprestupovali. Vystúpili z auta až na Slovensku, kde ich kontrolovali. Ich cieľ bola západná Európa. Afgánci im prízvukovali počas čakania v lese na to, že v aute musia byť ticho, mať vypnutý mobilný telefón a keď auto príde, musia byť rýchli ako rakety.

Z týchto výpovedí nespochybniteľne vyplýva, že cesta 15-tich prevázaných osôb sýrskeho štátneho občianstva a jednej osoby Somálska, bola dopredu zaplatená, naplánovaná a koordinovaná a na území Maďarska po tom, čo ich auto obžalovaného naložilo, už potom nikde nezastavilo, až na hraniciach so Slovenskom.

Z týchto výpovedí je nepochybne zrejmé i to, že všetci migranti spoločne nasadli do auta obžalovaného pri lese, t.j. v prírode, a vonkoncom nie na benzínovej pumpe. Preto súd skutočnosti vyplývajúce z týchto dôkazov mal nepochybne, jednoznačne a stopercentne preukázané, tie jasne vyvracajú obhajobné tvrdenia obžalovaného.

K námietke obhajoby prednesenej v záverečnej reči, že títo migranti mohli svoje výpovede skordinovať, keďže po zadržaní na hranici SR sedeli spolu v jednej miestnosti, súd uvádza, že táto nie je náležitá. Pri výsluchoch týchto svedkov bola prítomná súdna tlmočníčka, Ing. Mária Hassanová a pri niektorých aj obhajca. Na výsluchoch ostatných sa nezúčastnil, hoci bol o týchto úkonoch riadne a včas upovedomený. Na takúto skutočnosť obhajca nepoukazoval ani pri oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania.

Naviac, prevázané osoby vôbec nevedeli, koľko osôb, konkrétne ktoré a ich mená, vôbec nepoznali prevádzáčov, vypovedali absolútne zhodne o priebehu celého skutku, pričom vodiča - obžalovaného, videli len vtedy, keď boli na hraniciach SR zadržaní.

Napokon aj Krajský súd Bratislava vo svojom uznesení sp.zn. 3Tos/39/2021 z 18.05.2021, ktorým zamietol sťažnosť obžalovaného proti prvostupňovému uzneseniu o ponechaní obžalovaného naďalej vo väzbe, skonštatoval, že v konaní boli produkované dôkazy - výpovede migrantov, z ktorých nevyplýva náhodnosť výberu vozidla s konkrétnym vodičom, naopak, sú dôvody pre záver, že existovala koordinácia medzi obvineným a ďalšími osobami podieľajúcimi sa na preprave migrantov zo Sýrie a Somálska.

Je teda zrejmé, že vodič auta - obžalovaný U. a jeho zapožičaný automobil, určite nebol nijakým náhodným riešením pri nelegálnom prevoze migrantov cez územie SR, ale práve bol to on, na ktorého títo migranti, čakajúc v lese niekoľko hodín a riadení nejakým Afgáncom, čakali. I táto skutočnosť svedčí len o tom, že obžalovaný bol členom skupiny prevádzáčov a ako vodič predmetného auta bol identifikovaný svedkom Ing. V. X..

Svedkovia O.-O. W. a P. U. vypovedali len o skutočnostiach ohľadne zapožičania automobilu Volkswagen, s ktorým mal obžalovaný ísť do Rakúska pre pneumatiky a prístroj na ich výmenu. Ku skutku samotnému však svedkovia uviesť nevedeli nič.

Zo znaleckého posudku Ing. Juraja Magulu z odboru elektronika, ktorý súd oboznamoval ako listinný dôkaz, vyplýva, že obžalovanému zaistený mobilný telefón Samsung so SIM-kartou, obsahoval minimum dát a kontaktov. To zodpovedá aj logickej opatrnosti osôb zaoberajúcich sa takouto formou trestnej činnosti.

K námietke obhajcu, že obžalovanému nebola v PK umožnená konfrontácia s migrantmi, treba uviesť, že pri výpovedi obž. z 19.12.2020, aj za prítomnosti obhajcu Mgr. Mariána Hrbáňa, obžalovaný na otázku vyšetrovateľa, či je ochotný sa so svedkami - migrantmi, konfrontovať, odpovedal - nie. Ak by sa obž. naozaj cítil byť nevinným, nezainteresovaným do trestnej činnosti, logicky nie je prijateľné, prečo by konfrontáciu odmietal.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný tým, že po predchádzajúcej a vzájomnej dohode za účasti a spolupráce minimálne ďalšej neznámej osoby afganskej národnosti umožnil a pomáhal nedovolenému prekročeniu štátnej hranice pre osoby, ktorá nie sú štátnymi príslušníkmi Slovenskej republiky a osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - zločinu prevádzáčstva

podľa § 355 odsek 1, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona - na viacerých osobách
a to na 16 osobách, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, po stránke subjektívnej aj objektívnej.

K námietke obhajoby, že obžalovaný nemal úmysel páchať trestnú činnosť, teda že absentuje subjektívna stránka trestného činu, zločinu prevádzáčstva, súd uvádza, že z okolností skutku, za ktorých bol spáchaný, t.j., že to bol práve obžalovaný so svojím vozidlom, na ktorého neidentifikovaný Afgánec na okraji lesa so 16-timi osobami - migrantmi, dlhé hodiny čakal a to za účelom, aby ich v tichosti, teda, aby pri nástupe do auta boli rýchli, vypli si mobily a boli cestou ticho, bez toho, aby vodič s nimi komunikoval, previezol cez hranice SR do západnej Európy.

Z hľadiska subjektívnej stránky skutkovej podstaty stíhaného trestného činu obž. konal formou priameho úmyslu v zmysle § 15 písmeno a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým v tomto prípade je záujem štátu na kontrole osôb, ktoré prekračujú štátnu hranicu, a to v oboch smeroch.

Obž. je slobodný, predtým zamestnaný ako taxikár v Rumunsku, žije v Rumunsku, je štátnym občanom Rumunska, nemá záznam v registri trestov na území Slovenskej republiky ani vo výpise priestupkov evidovaných na území Slovenskej republiky, v Európskom informačnom systéme registrov trestov - Ecris - má vyznačené 3 odsúdenia.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti a riadiac sa ust. § 34 Tr.zák. dospel k záveru, že trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 7 rokov splní účel generálnej aj individuálnej prevencie.

Z poľahčujúcich okolností súd zistil jednu a to vedenie riadneho života pred skutkom - § 36 písm. j) Tr.zák.; z priťažujúcich okolností súd nezistil žiadnu. Preto trest ukladal podľa § 38 ods. 3 Tr.zák., kde pri prevahe poľahčujúcich okolností sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu.

Pre výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento ešte vo výkone trestu odňatia slobody nebol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na OS Ba V.